

заедно съ нашия конь. Татко ми дълго време не се връщаше. Мама и ние всички плачехме за него. Тя ме прати въ града да търся татка си. Азъ отидохъ. Късно прѣзъ нощта, азъ се върнахъ много нажаленъ, защото не можахъ да намѣря татка си.

Нощта бѣше много тъмна. Вѣтрѣтъ силно духаше и пищѣше прѣзъ джбовитѣ клоне. Скалитѣ фучаха; бухалитѣ и кукумявкитѣ грозно крѣщѣха..

Азъ трѣперѣхъ отъ страхъ и усѣщахъ, че татко ми е вече изгубенъ за насъ. Прѣдставихъ си голѣмата скѣрбъ на мама, когато се явя при нея и ѝ кажа, че не можахъ ла видя и намѣря татка!

Студени трѣпки ме побиха. Шумолението на листата ме плашеше и азъ помислихъ въ себѣ си: ето какво трѣбва да усѣща въ себѣ си единъ човѣкъ, който има лоша съвѣсть.

— Дѣца, каза тогава учительтъ, искате ли да вървите тъй изъ тъмнината, като напраздно търсите татка си и да слушате воя на бурята и виковетѣ на грабливитѣ птици?

О, не! извикаха изведнажъ, всичкитѣ дѣца разтрѣперени.

Дѣтето продължи своя разказъ.

— Другъ пжтъ, каза то, азъ пжтувахъ изъ сжщия пжтъ съ сестричката си. Ние бѣхме отишли да купимъ отъ града разни хубави подаръци за единъ малъкъ празникъ, които подаръци щѣхме да дадемъ на майка си.

Ние се връщахме късно прѣзъ нощта. Това бѣше прѣзъ пролѣтъта. Небето бѣше ясно и хубаво. Наврѣдъ бѣше тихо, приятно и спокойно. Чуваше